

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kuudes jaosto)

3 päivänä syyskuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Tuomioistuimen toimivalta siviilioikeuden alalla – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – Sen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta, jossa kuluttajan kotipaikka sijaitsee – 18 artiklan 2 kohta – Elinkeinonharjoittajan kuluttajaa vastaan nostama kanne – Kuluttajan kotipaikan käsite – Kuluttajan kotipaikan määrittämisen kannalta merkityksellinen ajankohta – Kuluttajan kotipaikan muutto sopimuksen tekemisen jälkeen ja ennen kanteen nostamista

Asiassa C-98/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Obvodní soud pro Prahu 8 (Prahan 8. kaupunginosan alioikeus, Tšekki) on esittänyt 27.1.2020 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 26.2.2020, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

mBank S.A.

vastaa

PA,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Safjan sekä tuomarit C. Toader (esittelevä tuomari) ja N. Jääskinen,

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: tšekki.

määräyksen

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (EUVL 2012, L 351, s. 1) tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat mBank S.A., joka on Puolaan sijoittautunut pankki ja jonka sivuliike harjoittaa toimintaa verkossa Tšekin tasavallassa, ja PA ja joka koskee kulutusluottosopimuksen mukaisesti mutta maksamatta jääneisiin maksueriin perustuvaa saatavaa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Asetuksen N:o 1215/2012 johdanto-osan 15 ja 34 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
”(15) Tuomioistuimen toimivaltaa koskevien sääntöjen ennustettavuuden olisi oltava hyvä, ja niiden olisi perustuttava periaatteeseen, jonka mukaan toimivaltainen tuomioistuin määräytyy pääsääntöisesti vastaajan kotipaikan perusteella. – –
– –
(34) Olisi varmistettava jatkuvuus [tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27.9.1968 tehdyn] yleissopimuksen [(EYVL 1972, L 299, s. 32)], [tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston] asetuksen (EY) N:o 44/2001 [(EYVL 2001, L 12, s. 1)] ja tämän asetuksen välillä, minkä vuoksi olisi säädettävä siirtymäsäännöksistä. Saman jatkuvuuden olisi koskettava myös Euroopan unionin tuomioistuimen tulkintaa [kyseisestä] yleissopimuksesta ja sen korvaavista asetuksista.”
- 4 Asetuksen N:o 1215/2012 II lukuun, jonka otsikko on ”Toimivalta”, sisältyy kymmenen jaksoa. 1 jaksoon, jonka otsikko on ”Yleiset säännökset”, sisältyy tämän asetuksen 4 artikla, jonka 1 kohdassa säädetään seuraavaa:
”Kanne sellaista henkilöä vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa, nostetaan hänen kansalaisuudestaan riippumatta tuon jäsenvaltion tuomioistuimessa, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu.”
- 5 Tämän II luvun 2 jaksoon, jonka otsikko on ”Eriytyinen toimivalta”, sisältyy kyseisen asetuksen 7 artikla, jossa säädetään seuraavaa:
”Jos henkilön kotipaikka on jäsenvaltiossa, häntä vastaan voidaan nostaa kanne toisessa jäsenvaltiossa
1) a) sopimusta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä kanteen perusteena oleva velvoite on täytetty tai täytettävä,

b) jollei toisin ole sovittu, tätä säännöstä sovellettaessa kanteen perusteena olevan velvoitteen täytäntöönpanopaikka on:

- irtaimen kaupassa se paikkakunta jäsenvaltiossa, missä tavarat sopimuksen mukaan toimitettiin tai oli toimitettava,
- palvelujen osalta se paikkakunta jäsenvaltiossa, missä palvelut sopimuksen mukaan suoritettiin tai oli suoritettava,

c) jollei sovelleta b alakohtaa, sovelletaan a alakohtaa;

--”

6 Asetuksen N:o 1215/2012 II luvun 4 jaksoon, jonka otsikko on ”Toimivalta kuluttajasopimusta koskevissa asioissa”, sisältyy tämän asetuksen 17–19 artikla.

7 Tämän asetuksen 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Kun asia koskee henkilön, jäljempänä ’kuluttaja’, sellaista tarkoitusta varten tekemää sopimusta, jota ei voida pitää hänen ammattiinsa tai elinkeinotoimintaansa liittyvänä, tuomioistuimen toimivalta määräytyy tämän jakson säännösten mukaisesti – –

a) jos sopimus koskee irtaimen kauppaa ja hinta on suoritettava maksuerissä;

b) jos sopimus koskee lainaa, joka on maksettava takaisin erissä, tai muuta luottoa, joka on tarkoitettu irtaimen kaupan rahoittamiseen; tai

c) kaikissa muissa tapauksissa, jos sopimus on tehty sellaisen henkilön kanssa, joka harjoittaa kaupallista tai elinkeinotoimintaa siinä jäsenvaltiossa, jossa kuluttajalla on kotipaikka, tai joka millä keinoin tahansa suuntaa tällaista toimintaa kyseiseen jäsenvaltioon tai useisiin valtioihin kyseinen jäsenvaltio mukaan lukien, ja sopimus kuuluu kyseisen toiminnan piiriin.

2. Kun kuluttaja tekee sopimuksen sellaisen sopimuspuolen kanssa, jolla ei ole kotipaikka jäsenvaltiossa mutta jolla on jossakin jäsenvaltiossa sivuliike, agenttuuri tai muu toimipaikka, sopimuspuolella katsotaan sivuliikkeen, agenttuurin tai muun toimipaikan toimintaa koskevissa riita-asioissa olevan kotipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa.”

8 Mainitun asetuksen 18 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Toinen sopimuspuoli voi nostaa kanteen kuluttajaa vastaan ainoastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa kuluttajalla on kotipaikka.”

9 Tämän II luvun 7 jaksoon, jonka otsikko on ”Tuomioistuimen toimivaltaa koskeva sopimus”, sisältyvässä 26 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Sen toimivallan lisäksi, joka jäsenvaltion tuomioistuimella on tämän asetuksen muiden säännösten nojalla, tuomioistuin on toimivaltainen, jos vastaaja vastaa kyseisessä tuomioistuimessa. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos vastaaja on vastannut kiistääkseen toimivallan tai jos toinen tuomioistuin on 24 artiklan mukaan yksinomaisesti toimivaltainen.

2. Edellä 3, 4 tai 5 jaksossa tarkoitettussa asiassa, kun vastaajana on vakuutuksenottaja, vakuutettu, vakuutus sopimuksen edunsaaja, vahingon kärsinyt, kuluttaja tai työntekijä, tuomioistuimen on, ennen kuin se toteaa olevansa toimivaltainen 1 kohdan nojalla, varmistettava, että vastaajalle on annettu tietoa hänen oikeudestaan kiistää tuomioistuimen toimivalta sekä haasteeseen vastaamisen tai vastaamatta jättämisen seurauksista.”
- 10 Tämän asetuksen V lukuun, jonka otsikko on ”Yleiset säännökset”, sisältyy muun muassa kyseisen asetuksen 62 artikla, jonka 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuomioistuimen on sovellettava kansallista lakiaan ratkaistessaan, onko asianosaisella kotipaikka jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä.”

Tšekin oikeus

- 11 Siviiliprosessilain N:o 99/1963 (zákon č. 99/1963 Sb., Občanský soudní řád) 11 §:n 1 momentista ilmenee, että ne olosuhteet, jotka vallitsevat sinä ajankohtana, kun asia saatetaan tuomioistuimen käsiteltäväksi, ovat merkityksellisiä tuomioistuimen aineellisen ja alueellisen toimivallan määrittelyssä asian käsittelyn päättymiseen saakka. Alueellisen toimivallan osalta tämän lain 85 §:stä ilmenee, että jollei laissa toisin säädetä, luonnollisen henkilön yleinen tuomioistuin on hänen kotipaikkansa alioikeus.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 12 Pääasian asianosaiset solmivat 21.7.2014 sähköisesti kulutusluottosopimuksen, jonka nojalla PA:lle, joka on luonnollinen henkilö ja kuluttaja, myönnettiin 50 000 Tšekin korunan (CZK) (n. 1 820 euroa) suuruinen luotto.
- 13 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan PA suoritti maksut useita kertoja viivästyneenä ja jätti suorittamatta kyseisen sopimuksen mukaiset kuukausimaksut huolimatta useista asiaa koskevista muistutuksista ja pankin oikeudenkäyntiä edeltäneestä pyrkimyksestä ratkaista riita sovintomenettelyssä.
- 14 MBank nosti 7.3.2018 kanteen ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa velvoittaakseen PA:n maksamaan sille pääoman, pääoman korot sekä pääomitetut korot.
- 15 MBank perusteli Obvodní soud pro Prahu 8:n (Prahan 8. kaupunginosan alioikeus, Tšekki) toimivaltaa sillä seikalla, että PA:n kotipaikan oli katsottava olevan Praha (Tšekki), kuten käy ilmi osoitteesta, jota PA käytti luottihakemuksessa sekä itse sopimuksessa.
- 16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa kuitenkin, että kanteen nostamishetkellä PA:n kotipaikka oli Slovakian tasavallassa eikä Tšekin tasavallassa. Nimittäin sen lisäksi, että kaikki yritykset antaa oikeudenkäyntiasiakirjat PA:lle tiedoksi viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa epäonnistuivat, PA, jolle annettiin asetuksen N:o 1215/2012 26 artiklan 2 kohdan mukaiset tiedot, esitti väitettään tukevan näytön kera, että kanteen nostamishetkellä hänen pysyvä kotipaikkansa oli Slovakiassa, ja sitten kiisti sen tšekkiläisen tuomioistuimen toimivallan, jossa kanne nostettiin.

- 17 Vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että sen näkemyksen mukaan asetuksessa N:o 1215/2012 tarkoitettu käsite ”kuluttajan kotipaikka” on ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan kuluttajan kotipaikkaa kanteen nostamishetkellä, se kuitenkin tiedusteleo unionin tuomioistuimelta, onko asia tosiallisesti näin vai tarkoitetaanko tällä käsitteellä kuluttajan kotipaikkaa sopimussuhteen syntyhetkellä eli pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tapauksessa kyseisen luottosopimuksen tekopäivänä.
- 18 Tämä tuomioistuin lisää, että pääasiassa kyseessä oleva sopimus ei koske asetuksen N:o 1215/2012 17 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua irtaimen kauppaa, jossa hinta on suoritettava maksuerissä, eikä lainaa, joka on tarkoitettu irtaimen kaupan rahoittamiseen, ja että sen mukaan mainitun 17 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti kyseessä voi olla kuluttajasopimus vain, jos sopimus on tehty sellaisen henkilön kanssa, joka harjoittaa kaupallista toimintaa tai elinkeinotoimintaa siinä jäsenvaltiossa, jossa kuluttajalla on kotipaikka.
- 19 Näissä olosuhteissa Obvodní soud pro Prahu 8 (Prahan 8. kaupunginosan alioikeus) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Tarkoitetaanko asetuksen [N:o 1215/2012] 17 artiklan 1 kohdan c alakohdan käsitteellä ’kuluttajan kotipaikka’ kuluttajan kotipaikkaa kanteen nostamishetkellä vai kuluttajan ja toisen sopimuspuolen välisen velvoitesuhteen syntyhetkellä (esimerkiksi sopimuksen tekopäivänä), eli onko kyseessä kyseisen asetuksen 17 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kuluttajasopimus myös silloin, kun kuluttajalla on jo kanteen nostamishetkellä kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa toinen sopimuspuoli harjoittaa kaupallista toimintaa tai elinkeinotoimintaa?
- 2) Voidaanko sellaista kuluttajaa vastaan, jolla on kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa, asetuksen [N:o 1215/2012] 7 artiklan mukaisesti nostaa kanne sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä kanteen perusteena oleva velvoite on täytetty tai täytettävä (tämän vaikuttamatta kyseisen asetuksen 18 artiklan 2 kohdan ja 26 artiklan 2 kohdan soveltamiseen), sillä perusteella, että kuluttajan sopimuspuoli ei harjoita kaupallista toimintaa tai elinkeinotoimintaa valtiossa, jossa kuluttajan kotipaikka on kanteen nostamishetkellä?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

- 20 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklassa määrätään, että jos ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä tai jos ennakkoratkaisukysymykseen annettavasta vastauksesta ei ole perusteltua epäilystä, unionin tuomioistuin voi esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkiasiamiestä kuultuaan milloin tahansa päättää ratkaista asian perustellulla määräyksellä.
- 21 Kyseistä työjärjestyksen määräystä on sovellettava nyt käsiteltävän ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä.
- 22 Aluksi on palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen välille SEUT 267 artiklalla luodussa yhteistyömenettelyssä unionin tuomioistuimen tehtävänä on antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka perusteella kansallinen tuomioistuin voi ratkaista siinä vireillä olevan

- asian. Unionin tuomioistuimen on tämän vuoksi tarvittaessa muotoiltava sille esitetyt kysymykset uudelleen (ks. mm. tuomio 28.5.2020, World Comm Trading Gfz, C-684/18, EU:C:2020:403, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin siis tiedustelee kysymyksillään, joita on syytä tarkastella yhdessä, pääasiallisesti, onko asetuksen N:o 1215/2012 18 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että tässä säännöksessä käsitteellä ”kuluttajan kotipaikka” tarkoitetaan kuluttajan kotipaikkaa kyseisen sopimuksen tekopäivänä vai hänen kotipaikkaansa kanteen nostamishetkellä.
 - 24 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että pääasiassa kyseessä olevan sopimuksen on tehnyt luonnollinen henkilö, joka on kuluttaja, eikä mikään muu seikka unionin tuomioistuimella olevassa asiakirja-aineistossa anna ymmärtää, että PA olisi tehnyt tämän sopimuksen ammattiinsa tai elinkeinotoimintaansa liittyvää tarkoitusta varten asetuksen N:o 1215/2012 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
 - 25 Tästä seuraa tämän jälkimmäisen säännöksen mukaisesti, että pääasiassa kyseessä oleva sopimus voi kuulua kyseisessä artiklassa tarkoitettuun luokkaan ”kuluttajasopimus”.
 - 26 Kuluttajasopimuksia koskevaa erityistä toimivaltaa koskevien sääntöjen osalta on todettava, että jos elinkeinonharjoittaja on nostanut kanteen kuluttajaa vastaan kuten nyt pääasiassa, asetuksen N:o 1215/2012 18 artiklan 2 kohdassa asetetaan yksinomaista toimivaltaa koskeva sääntö, jonka nojalla kante voidaan nostaa ainoastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa kuluttajalla on kotipaikka.
 - 27 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että PA, jonka kotipaikka oli Tšekin tasavallassa, kun pääasiassa kyseessä oleva luottosopimus tehtiin, oli sittemmin muuttanut kotipaikkaansa ilman, että hän on ilmoittanut tästä muutoksesta toiselle sopimuspuolelle tai Tšekin viranomaisille.
 - 28 Kuten tämän määräyksen 16 kohdassa todettiin, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on kuitenkin katsonut soveltaen asetuksen N:o 1215/2012 62 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuomioistuinvaltion lakia, että PA:n viimeinen tunnettu kotipaikka oli Slovakiassa.
 - 29 Tältä osin on todettava ensiksi, että asetuksen N:o 1215/2012 18 artiklan 2 kohdan sanamuoto erityisesti sen tšekin-, saksan-, englannin-, puolan-, romanian- ja suomenkielisissä toisinnossa on selkeä siltä osin kuin siinä mainitaan ”jäsenvalti[o], jossa kuluttajalla on kotipaikka”. Näin ollen tämän säännöksen sanamuodon mukainen tulkinta johtaa päätelmään, jonka mukaan elinkeinonharjoittaja voi nostaa kuluttajaa vastaan kanteen ainoastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa kuluttajalla on kotipaikka tämän kanteen nostamishetkellä.
 - 30 Toiseksi, kuten tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27.9.1968 tehtyä yleissopimusta koskeva P. Jenardin selvitys (EYVL 1979, C 59, s. 1) osoittaa, etusijan antaminen kanteen nostamishetken tosiasialliselle kotipaikalle sopimuksessa olevan osoitteen sijaan on jo tämän yleissopimuksen tekohetkellä hahmotettu ratkaisu. P. Jenard nimittäin esitti tämän selvityksen 33 sivulla, että ”toimivallan määrittäminen myyjän tai lainanantajan nostaessa kanteen on vaikeaa, kun ostaja tai lainanottaja on muuttanut ulkomaille sopimuksen tekemisen jälkeen”, ja täsmänsi, että ”näiden henkilöiden suojaamisen tarpeen vuoksi heitä vastaan pitäisi voida nostaa kante ainoastaan sen valtion tuomioistuimissa, jossa heillä on uusi kotipaikka”.

- 31 Kolmanneksi erilainen tulkinta olisi omiaan synnyttämään oikeudellista epävarmuutta siitä, mikä on toimivaltainen tuomioistuin silloin, kun kuluttaja on muuttanut kotipaikkaa yhden tai useamman kerran kyseisen oikeussuhteen keston aikana. Nimittäin tuomioistuinten, joissa kanne voidaan mahdollisesti nostaa, määrän tämänkaltainen lisääntyminen olisi vastoin asetuksen N:o 1215/2012 tavoitetta, joka todetaan sen johdanto-osan 15 perustelukappaleessa, jonka mukaan toimivaltaa koskevien sääntöjen ennustettavuuden olisi oltava hyvä.
- 32 Tässä yhteydessä on huomautettava, että unionin tuomioistuin katsoi 17.11.2011 antamansa tuomion *Hypoteční banka (C-327/10, EU:C:2011:745)*, joka koskee asetusta N:o 44/2001 mutta johon voidaan nojautua myös asetuksen N:o 1215/2012 osalta, 47 kohdassa, että ”tilanteessa, jossa kuluttaja, joka on osapuolena – – lainasopimuksessa – –, luopuu kotipaikastaan ennen kuin häntä vastaan nostetaan kanne sopimusvelvoitteiden rikkomisen vuoksi, sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka alueella kuluttajan viimeinen tunnettu kotipaikka oli, ovat – – toimivaltaisia”. Näin ollen tilanteessa, jossa on useita perättäisiä kotipaikkoja, ainoastaan kuluttajan viimeinen tunnettu kotipaikka kyseisen kanteen nostamishetkellä on ratkaiseva jäsenvaltion tuomioistuimen kansainvälisen toimivallan määrittämisessä.
- 33 Tästä seuraa, että jäsenvaltion tuomioistuimet eivät ole toimivaltaisia käsittelemään riita-asiaa, joka koskee sopimusta, jonka kuluttaja on tehnyt asetuksen N:o 1215/2012 17 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, jos on niin, kuten nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, että kuluttajan viimeinen tunnettu kotipaikka ei ole tässä jäsenvaltiossa.
- 34 On muistutettava vielä, että tätä ratkaisua tukee ensinnäkin asetuksen N:o 1215/2012 II luvun 4 jaksoon, joka koskee toimivaltaa ”kuluttajasopimusta koskevissa asioissa”, sisältyvien sääntöjen rakenne; näitä sääntöjä on tulkittava suppeasti, koska ne ovat poikkeus sekä toimivaltaa koskevasta pääsäännöstä, josta säädetään tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja jonka mukaan toimivalta on sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa vastaajan kotipaikka on, että siitä erityistä toimivaltaa sopimusasioissa koskevasta säännöstä, josta säädetään kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 alakohdassa ja jonka mukaan sen paikkakunnan tuomioistuin on toimivaltainen, missä kanteen perusteena oleva velvoite on täytetty tai täytettävä (ks. analogisesti asetuksen N:o 44/2001 osalta tuomio 6.9.2012, *Mühlleitner, C-190/11, EU:C:2012:542*, 26 ja 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 35 Kuten tämän määräyksen 30 kohdassa viitattu P. Jenardin selvitys osoittaa, tällainen ratkaisu on toiseksi yhdenmukainen asetuksen N:o 1215/2012 II luvun 4 jakson erityisen tavoitteen kanssa; kyseinen jakso koskee ”toimivaltaa kuluttajasopimusta koskevissa asioissa”, ja siinä säädetään erityistä toimivaltaa koskevista säännöistä kuluttajan eduksi, sillä häntä pidetään elinkeinonharjoittajana toimivaa sopimuskumppaniaan taloudellisesti heikommassa asemassa olevana ja juridisesti kokemattomampana sopimuspuolena (ks. analogisesti tuomio 23.12.2015, *Hobohm, C-297/14, EU:C:2015:844*, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 Ennakkoratkaisukysymyksiin on siis vastattava, että asetuksen N:o 1215/2012 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua käsitettä ”kuluttajan kotipaikka” on tulkittava siten, että se tarkoittaa kuluttajan kotipaikkaa kanteen nostamishetkellä.

Oikeudenkäyntikulut

- 37 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on määrännyt seuraavaa:

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua käsitettä ”kuluttajan kotipaikka” on tulkittava siten, että se tarkoittaa kuluttajan kotipaikkaa kanteen nostamishetkellä.

Allekirjoitukset